

Tegen 15 uur begon de vlucht te minderen, hoewel ook daarna nog vluchten van 60 à 100 tegelijk passeerden. Te 16.30 zag ik er nog enkelen. Tellen van de massa, die over de reep vloog, was ondoenlijk. Ik durf mij ternauwernood aan een schatting te wagen, doch ik geloof niet te overdrijven als ik zeg, dat er tusschen 10.30 en 15.30 tenminste wel 60.000 vinken over de reep vlogen. Het kunnen er echter evengoed 100.000 zijn geweest.

Ook zag ik 5 ganzen over zee het Zuiden intrekken. Bonte kraaien ontdekte ik echter nog niet, evenmin koperwieken of veldtjakkers, doch ik vernam, dat die beide trekvogels van ochtend in vrij aanzienlijke hoeveelheden in 't duin achter de oranjekom waren gezien, ter welker plaatse ook gisteren in den namiddag belangrijke vinkentrek is waargenomen. Ik zelf was vandaag niet in de gelegenheid, om er op uit te gaan, doch van uit mijn huis zag ik van ochtend te 8 uur acht ganzen Zuidwaarts trekken.

D. J. v. L.

Meeuwentrek. — In September en Oktober 1929 hebben wij bij Den Haag mooie meeuwenwaarnemingen gedaan. Wanneer of we ook aan de wand van het Verversingskanaal kwamen, haast altijd zagen we wel een of meer *dwergmeeuwen*, die samen met de kokmeeuwen voedsel kwamen zoeken tussen het afval dat met eb naar buiten dreef. Begin September waren er twee, die we telkens terug zagen en die twee weken zijn blijven hangen. De een was een volwassen vogel in winterkleed, kenbaar aan de donkere vleugelonderkant, het gemis van zwart aan de vleugelbovenkant en de witte streep achter langs de vleugel (fig. 1). De andere vogel was een tweedejaars: zijn vleugelonderkant was nog niet donker, hij had een beetje zwart aan de toppen en een restant

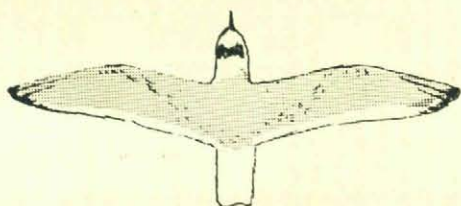

Fig. 1. Dwergmeeuw in tweede winterkleed.

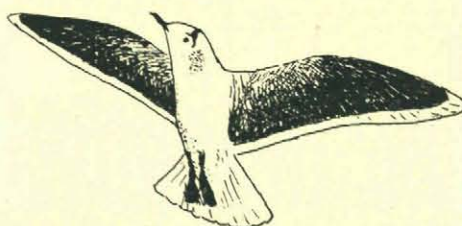

Fig. 2. Volwassen dwergmeeuw in winterkleed.

van de donkere band over de mantel (fig. 2). Op onze strandexkursies kwamen we meermalen van die tweedejaars tegen, rustende tussen de andere meeuwen; sommige hadden nog wat zwart aan de staart, er waren ook die al zwarte dekveren onder de vleugels kregen. Zonder uitzondering hadden alle, ook de volwassen vogels, meer zwart aan de kop dan kokmeeuwen in winterkleed.

De dwergmeeuwjes uit het Verversingskanaal waren erg mak, vooral als het wat woei, kon je ze uitstekend benaderen; aardig was dan het watertreden als ze „op de wind liggen”.

Eind September en begin Oktober waren er een paar stormpjes uit het Noordwesten; dadelik kwamen er dan meer dwergmeeuwen, nu vooral eerstejaars (fig. 3). Dat zijn wel heel mooie vogeltjes en we kregen ze in het Verversingskanaal en in de nieuwe binnenhaven weer prachtig te zien. Luuk kwam eenmaal opgetogen thuis; hij had er drie tegelijk in de kijker gehad.

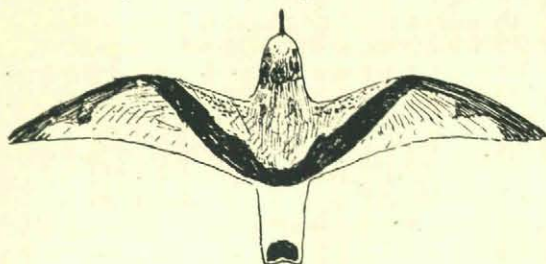

Fig. 3. Dwergmeeuw in eerste winterkleed.

Wat aan die eerstejaars dadelik opviel, was de zeer brede donkere band over vleugels en rug. Bij de drieteenmeeuw, die in zijn eerste winterkleed hier veel op lijkt, loopt het zwart niet over de stuit door en is de vleugel achter de band blinkend wit. Bij de dwergmeeuw is dat grijs. Achter langs de staart ligt een dik zwart halvemaantje.

Nog een andere meeuwensoort zagen we in opvallend groot aantal: de *kleine mantelmeeuw*. Vorige jaren hadden we er in September nogal eens wat gezien, maar 't bleef toch een zeldzaamheid.

Zooals in de regel, in welk jaargetijde dan ook, kwam er met stevige Westelijke wind dadelik meeuwentrek naar het Zuidwesten over de zeereep. De vogels profiteeren daarbij van de tegen de duinen opstijgende luchtstroom. De meeste van die meeuwen waren stormmeeuwen, zilvermeeuwen en ook wel wat grote mantelmeeuwen, maar wanneer we ook kwamen, altijd zagen we er kleine mantelmeeuwen tussen. Tweemaal hebben we geteld, eens in 1½ uur 13 ex., eens in 5½ uur 17 ex. Aan het strand hoefden we alle mantels maar eens goed in de kijker te nemen en we ontdekten er geelpoten bij. De meesten waren erg donker, die noemden we dus *Larus fuscus fuscus* L.; veel ook waren valer, zoals de meeste van onze Boschplaat-vogels. Eenmaal zag Luuk een mooie licht leikleurige L. f. *affinis* Reinh. vlak voor zich langs komen.

De beste manier, om die overtrekkende meeuwen goed te zien, is op de zeereep achterover in de helm te gaan liggen. Met Noordwestenwind is er meestal wel een helder zonnetje en dat heb je vooral 's morgens goed in de rug. Enkele malen maar kun je de gele poten zien, ze sturen er wel mee als 't behoorlijk waait. Meestal echter zijn de poten verborgen, maar dan blijft het kenmerk van de vleugelonderkant en de fijn gebouwde kop nog over. Vergelijk D.L.N. 31 p. 342.

Terwijl we dus dwergmeeuwen en kleine mantelmeeuwen zagen zoveel als we maar wilden, waren er geen drieteenmeeuwen te bekennen. Meestal zijn die begin September al te zien, vooral als 't gaat stormen uit het Noordwesten.

Den Haag, Okt. 1929.

N. TINBERGEN.

Tekeningen van LUUK TINBERGEN.

Trek van Kraanvogels. — Op 16 October j.l. trokken er respectievelijk over 1 troep van ± 400 stuks, 1 van 152, 1 van 150 en 140 en later in donker nog twee troepen in de buurt van Dieren (Gelderland).

Heuven, 25-10-'29.

J. C. WERFBAIN.

Hoe een sluipvlieg zijn ei onderbracht. — Dezen nazomer deed ik een aardige waarneming aan den Rupsendooder. 't Dier sleepte een groene rups naar een vooraf gereedgemaakte opening, die 't echter tijdens de jacht toegedekt had. Voordat de rups er in getrokken werd, kroop 't dier eenige malen naar binnen, kwam weer te voorschijn, vloog een eindje weg en liet wat zand vallen. Tenslotte ging de rups er in. De wesp trok de prooi er achterwaarts in. Juist toen de rups verdwenen was, vloog een klein, ± 4 m.M. lang, grijs vliegje met zwarte stipjes op 't achterlijf, dat al eenigen tijd rustig in de buurt zat en door de wesp ongemoeid gelaten werd, tot vlak boven de opening en duidelijk nam ik waar, hoe een klein wit eitje 't achterlijf verliet, en juist in de opening viel.

De wesp verscheen daarop weer, krabbelde zand in 't hol, dat ze blijkbaar telkens onder verwoed gegons aanstampte, vloog toen telkens weg, om korreltjes zand van 2 à 3 m.M.² doorsnede op te nemen en in 't gaatje te laten vallen. Daarna twee kleine takjes en tot slot een van een straatklinker afkomstig stukje rooden steen. Nog wat gekrabbelen in 't zand en niets verried me de aanwezigheid van 't nest meer.

Deventer.

W. J. REUVENKAMP JR.

Flamingo aan De Beer. — In uw No. 6 van dit jaar doet de heer L. W. Capel een korte mededeeling over een flamingo, die hij aan de „Beer" heeft waargenomen.

Nu is mij bekend, dat uit een vogelpark in de buurt van Utrecht in het begin van Augustus een Flamingo is ontsnapt. De vogel is eenige dagen later ergens aan de Lek gespeurd.

Nu zou het mij niet verwonderen, ik acht het zeer waarschijnlijk — dat de vogel aan den Hoek de ontsnapte vogel is op weg naar zuidelijker landen.

Zwolle.

MR. C. H. THIEBOUT.

Pestvogels. — In de tweede week van November is een pestvogel waargenomen op Groenendaal, Heemstede. Let vooral op wilde rozen, die goed in de bottels zitten. Ook Geldersche roos en Cotoneaster hebben groote aantrekkelijkheid voor Pestvogels. T.